Vlaams Parlement

vergadering **C179**
zittingsjaar 2016-2017

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering en Stedenbeleid

van 21 maart 2017

INHOUD

INTERPELLATIE van Kurt De Loor aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het uitblijven van resultaten naar aanleiding van verklaringen, afspraken en engagementen met betrekking tot de afslanking van de provincies
– 23 (2016-2017)
VRAAG OM UITLEG van Michel Doomst aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de gevolgen van de afslanking van de provincies voor de toekomstige werking van het Vlaamse verenigingsleven
– 1546 (2016-2017) 3

VRAAG OM UITLEG van Elke Van den Brandt aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, en aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het inburgeringstraject in Brussel
– 1616 (2016-2017)
VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over overleg in verband met het Brusselse inburgeringsbeleid
– 1622 (2016-2017) 12

INTERPELLATIE van Kurt De Loor aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het uitblijven van resultaten naar aanleiding van verklaringen, afspraken en engagementen met betrekking tot de afslanking van de provincies – 23 (2016-2017)

VRAAG OM UITLEG van Michel Doomst aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de gevolgen van de afslanking van de provincies voor de toekomstige werking van het Vlaamse verenigingsleven – 1546 (2016-2017)

Voorzitter: mevrouw Mercedes Van Volcem

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

Kurt De Loor (sp·a): Minister, vorig jaar werd het ontwerp van decreet houdende de vernieuwde taakstelling en gewijzigde financiering van provincies uitvoerig besproken zowel in deze commissie als in de plenaire vergadering. Het werd goedgekeurd door de plenaire vergadering van 9 november 2016. Tijdens de bespreking in commissie en de plenaire werden door u, minister, verklaringen afgelegd, afspraken gemaakt en engagementen uitgesproken die een deadline inhielden. Dat is niet onbelangrijk als we weten dat de vernieuwde taakstelling van de provincies ingang vindt op 1 januari 2018. De oorspronkelijke timing van overdracht was 1 januari 2017, maar u verklaarde zelf dat 'de inwerkingtreding van het decreet met een jaar diende te worden uitgesteld omdat men had aangevoeld dat er meer tijd nodig was om te onderhandelen om tot een akkoord met de provincies te komen en garanties voor het personeel te bekomen'.

U verwees inzake het behoud van de rechten van het overgedragen personeel naar artikel 3 van het decreet. Begin 2017 zou de Vlaamse Regering een besluit nemen om de provinciale salarisschalen af te stemmen met de salarisschalen in het Vlaams personeelsstatuut. We stellen echter vast dat er nog geen besluit tot wijziging van het Vlaams personeelsstatuut genomen is met betrekking tot de afstemming van provinciale salarisschalen. Waarom niet? Wanneer mogen we dit verwachten?

U verklaarde dat het personeel geïnformeerd zou worden over alle aspecten van de overdracht en dat het aan de functioneel bevoegde ministers was om nog in 2016 met het personeel in overleg te gaan en een beslissing te nemen over de concrete toekomstige werkplek. Tot op heden heerst er nog veel onduidelijkheid over onder andere de werkplek van de personeelsleden, in het bijzonder wat betreft de sectoren Cultuur en Jeugd. Wanneer worden de personeelsleden geïnformeerd over de gevolgen van de overdracht op hun werksituatie en arbeidsvoorwaarden? Aan een verandering van standplaats – ik heb dat in het verleden al gezegd – zijn immers ook een pak organisatorische, financiële en sociale consequenties verbonden.

U verklaarde dat de personeelsleden, ongeacht naar welke overheid ze zullen overgaan, alle garanties behouden. Dit geldt ook voor de huidige regeling inzake de tweede pensioenpijler voor contractuele ambtenaren, verzekerde u.

Er bestaan immers vijf verschillende tweedepensioenpijlersystemen in de vijf provincies. U zei dat hieromtrent is afgesproken dat de Vlaamse overheid voor deze personeelsleden een systeem van tweede pensioenpijler zal opzetten, waarbij de budgettaire ruimte gelijk is aan de som die de vijf provincies vandaag besteden aan hun tweede pensioenpijler. Ook de lokale besturen zouden de over te nemen personeelsleden een tweede pensioenpijler garanderen.

De pensioenproblematiek zou worden opgenomen in een taskforce met als opdracht het in kaart brengen van de impact van de afslanking van de provincies op de pensioenstelsels van alle betrokken overheden. Toen ik mijn interpellatie opstelde en indiende, wist ik niet of de taskforce al was samengekomen. Naar verluidt is deze vorige dinsdag, op 14 maart, voor het eerst samengekomen. Mijn vraag blijft dezelfde, minister, vindt u dat niet rijkelijk laat? Bent u van plan deze taskforce te verzoeken om dringend een oplossing uit te werken en klaarheid te bieden? Zult u hiervoor ook een deadline opleggen?

Ondertussen zijn we 21 maart 2017 en heersen er nog grote onduidelijkheden voor en bij het personeel. De betrokken personeelsleden leven al vanaf 2014 in onzekerheid. Ik wees reeds in mijn tussenkomst bij de behandeling van het ontwerp van decreet op de negatieve gevolgen voor het functioneren van de betrokken diensten, het functioneren van het personeelslid, maar ook de gevolgen op hun privéleven.

Naast de nog steeds aanslepende personeelsproblematiek groeit ook de kritiek op de coördinatie – of beter, het gebrek hieraan –, meer specifiek het gebrek aan coördinatie vanuit de Vlaamse overheid naar de provincies. De provincies worden namelijk gevat door allerhande vragen vanuit de administraties en kabinetten. Het zou van meer efficiëntie getuigen mocht het opvragen van cijfergegevens vanuit één punt worden georganiseerd. Welke stappen zult u hiertoe ondernemen?

Op de vraag of rekening werd gehouden met de mogelijke gevolgen van de verschuiving van personeelsleden naar de lokale besturen op de responsabiliseringbijdrage en de vraag naar een mogelijke compensatie, antwoordde u in oktober 2016 dat er intensief overleg werd gepleegd met de Dienst voor de Bijzondere Socialezekerheidsstelsels (DIBISS) om de responsabiliseringsbijdrage voor de personeelsleden voor de verschillende overheden in detail te bekijken.

Minister, u hebt verklaard dat u zich wel degelijk bewust was van deze problematiek en dat er in 2016 duidelijkheid over deze aangelegenheid zou komen. Ondertussen hebben we echter niets meer vernomen over de mogelijke resultaten van dit overleg. Kunt u toelichten wat het resultaat is en wat de gevolgen zijn voor de responsabiliseringsbijdrage voor de steden, gemeenten en provincies? Indien een hogere responsabiliseringsbijdrage moet worden betaald, zal hiervoor dan in een compensatie worden voorzien? We hebben de resultaten nog niet gezien. Kunt u ons vertellen of deze problematiek is doorverwezen naar de bewuste taskforce die vorige week voor het eerst heeft vergaderd?

We hebben vernomen dat de in het decreet ingebouwde garanties voor het personeel, zoals het behoud van loon, de functionele loopbaan en dergelijke, niet zouden gelden voor het contractueel personeel van de provincies dat wordt overgedragen aan privaatrechtelijke instellingen, zoals vzw's. Het decreet betreft immers enkel de overdracht van personeelsleden aan de Vlaamse overheid of aan lokale besturen. Deze problematiek is in die mate aanwezig dat de deadline van 1 januari 2018 in het gedrang zou komen. Kunt u dat bevestigen? Zo ja, hoe rijmt u dit dan met de belofte dat het personeel niet de dupe van de overdracht zou worden?

Ik heb nog een vraag met betrekking tot de garanties aan het personeel. In september 2016 zijn meerdere personeelsleden van de provincies in de overgangsregeling betreffende de loopbaanvermindering gestapt. Hierdoor krijgen ze bij wijze van overgang een premie tot het einde van de lopende toelating tot loopbaanvermindering. In de praktijk loopt dit vaak tot aan de pensioenleeftijd. Kunt u bevestigen dat dit na de overdracht aan de Vlaamse overheid zo blijft? Zo neen, hoe rijmt u dit dan met de toegekende garanties?

Tot slot is er nog het gebrek aan duidelijkheid betreffende de gevolgen van de overheveling op fiscaal vlak. Ten gevolge van de opcentiemenoperatie verliezen twee provincies, Oost-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, meer middelen dan ze

bevoegdheden overdragen. Voor Vlaams-Brabant gaat het om 7,1 miljoen euro en voor Oost-Vlaanderen gaat het om 2,2 miljoen euro.

De Vlaamse Regering heeft zich geëngageerd om de bevoegde ministers middelen ter beschikking te stellen om binnen hun provinciale bevoegdheden bijkomende uitgaven te doen. In het decreet zijn in dit verband echter geen bepalingen opgenomen. Hoe worden deze engagementen dan verankerd? Hoe zullen ze in de toekomst worden gegarandeerd? Dit is natuurlijk zeer belangrijk. Wanneer zult u hierover klaarheid scheppen?

Minister, u bent tot het laatste moment blijven vasthouden aan 1 januari 2017 als deadline voor de overheveling van de persoonsgebonden instellingen en bevoegdheden. Uiteindelijk is dat naar 1 januari 2018 verschoven. Deze verschuiving is het gevolg van ondoordacht top-downwerk, dat bovendien niet op bestuurlijke inzichten gebaseerd is. Indien het zo voortgaat, dreigt een volgend debacle met nefaste gevolgen voor de dienstverlening, de personeelsleden, de organisaties, de instellingen en ook de verenigingen.

Hierover wil ik nog een laatste vraag stellen. Dit is overigens ook het onderwerp van de vraag om uitleg van de heer Doomst. Naast de vele onduidelijkheden voor het personeel blijft er ook veel onduidelijkheid bestaan voor de honderden organisaties, instellingen en verenigingen.

Dit is recent nog aan bod gekomen in een artikel in De Tijd. Het betreft een peiling die de Koning Boudewijnstichting in samenwerking met het studiebureau Ipsos heeft uitgevoerd. Aangezien het een peiling bij 760 directeurs betreft, gaat het hier om een ernstig signaal. De resultaten zijn redelijk verontrustend.

Minister, indien u meer efficiëntie en een betere dienstverlening tot stand wil brengen, vraag ik me af waarom honderden organisaties, verenigingen en instellingen, alsook hun personeel, met betrekking tot hun toekomst vandaag nog steeds in het duister tasten.

U onttrekt de persoonsgebonden bevoegdheden aan de provincies. Van de aangekondigde decreten die al die organisaties, verenigingen en instellingen een opvangnet moeten bieden, is de eerste letter nog niet geschreven. Ze weten niet of ze in de toekomst nog verder zullen kunnen werken. De toestand is, negen maanden voor de bestuurlijke hervorming, alarmerend. Dit is geen professioneel werk. We vragen u dan ook met een plan van aanpak te komen om met betrekking tot dit belangrijk dossier duidelijkheid, transparantie en efficiëntie te creëren.

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

Michel Doomst (CD&V): Minister, mijn vraag is eigenlijk meer vakkundig en persoonsgebonden tot u gericht. De overheveling van de persoonsgebonden materies vraagt natuurlijk wat geduld. Het is een operatie met een grote O die natuurlijk geen grote nul mag worden. Dat is een beetje de insteek van deze vraag om uitleg.

Veranderingen doen altijd wat twijfelen. Het lijkt me normaal dat er in deze periode flink wat onzekerheid is. Ik hoor wel eens dat gelukkige mensen bang zijn van verandering. Dat is normaal. Op het terrein wordt gecijferd, gepland en berekend. De provincies zijn altijd gulle ondersteuners geweest van heel wat projecten en initiatieven. Ik heb de samenvatting van Ipsos bekeken. Het gaat om bijna 20 procent van de Vlaamse subsidies die naar verenigingen gaan.

Volgens mij waarderen we hier commissiebreed in sterke mate het bruisende verenigingsleven in Vlaanderen. We moeten eerlijk zijn. De provincies vormden een bestuursniveau dat heel dicht bij de realiteit op het terrein stond en dat op maat van de mensen werkte.

Die grote variëteit moet blijven bestaan. We hebben begrepen dat de middelen vanaf 1 januari 2018 ofwel naar de Vlaamse overheid ofwel naar de lokale besturen zullen gaan. Dat is nu in voorbereiding, en die rekening moet nog worden gemaakt. De bezorgdheid bij het verenigingsleven blijft bestaan.

Minister, hebt u al enig overleg gehad met de betrokken verenigingen en met hun koepelorganisatie over de toekomstige financiering van hun werking?

In welke mate kunt u garanderen dat de subsidiëring van het Vlaamse verenigingsleven niet zal worden aangetast ten gevolge van de afslanking van de provincies? Werd er dienaangaande ook al enig overleg georganiseerd met de lokale besturen?

Voorziet u in bijkomende maatregelen om de ongerustheid die er bij de verschillende individuele verenigingen leeft, weg te nemen? Op het terrein zijn er immers twijfels of projecten nog zullen kunnen doorgaan. Als we daarover geen zekerheid kunnen geven, dreigen een aantal lovenswaardige initiatieven bemoeilijkt te worden.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Ik heb vanochtend het achttiende congres van de lokale en provinciale politiek geopend. Dat congres wordt elk jaar georganiseerd door de vakgroep van professor Reynaert in Gent. Het wordt door veel mensen bijgewoond en het thema van de provincies zal daar deze namiddag tijdens een panelgesprek ook aan bod komen.

Mijnheer De Loor, ik weet dat u geen voorstander bent van deze afslankingsoperatie, en dat is uw volste recht. Maar u moet niet alles over dezelfde kam scheren en doen alsof alles hierin slecht is. Enige intellectuele eerlijkheid is in dit debat wel aan de orde.

U nam woorden in de mond als 'debacle', 'ronduit alarmerend', 'niet professioneel' enzovoort. U richt die woorden nu tot mij, maar eigenlijk raken ze ook alle ambtenaren en personeelsleden binnen de Vlaamse overheid die keihard werken om die overdracht in goede banen te leiden.

Dan kom ik ter zake met betrekking tot de vraag wat er al gebeurd is inzake het project implementatie van de afslanking van de provincies. Op 14 oktober 2016, nog voor het Vlaams Parlement het afslankingsdecreet in december 2016 definitief heeft goedgekeurd, heb ik aan de Vlaamse Regering een draaiboek 'afslanking provincies' gepresenteerd. Dit draaiboek is opgemaakt na overleg met de VVP. Hierin staat in detail beschreven welke actor wat moet doen en wanneer. Steeds is voorgehouden dat de timing, die erin is opgenomen, indicatief is. Het draaiboek is een levend document dat nog kan worden aangevuld en de timing kan nog worden gewijzigd in de loop van het proces.

In dit draaiboek is een duidelijke governancestructuur opgenomen. Er is duidelijk beschreven welke werkgroepen er zijn en welke overlegorganen de voortgang van het project moeten bewaken. Zo is er een interbestuurlijk overleg op administratief niveau. Deze stuurgroep is samengekomen op 9 december 2016. Tussen alle betrokken leidende ambtenaren van zowel de Vlaamse, de provinciale en de lokale overheden zijn hier duidelijke afspraken gemaakt.

Op het interbestuurlijk overleg op politiek niveau is er ook al een en ander gebeurd met vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering, de VVSG en de VVP. Deze politieke stuurgroep is recent nog samengekomen op 16 februari 2017. In het draaiboek staat ook dat de functioneel bevoegde Vlaamse ministers en administraties een transitieplan moeten opmaken wat betreft de integratie van de provinciale persoonsgebonden bevoegdheden en instellingen in de Vlaamse administratie. De eerste versies van deze plannen, die eind vorig jaar bekend werden gemaakt, vertoonden nog heel wat blinde vlekken. Dat is in deze commissie al ruim aan bod

gekomen. Het zal u misschien geruststellen dat de transitieplannen ondertussen zijn aangevuld, meer concreet zijn gemaakt en ook al volop in uitvoering zijn.

Ik zal nu punt per punt ingaan op de beweringen die u hebt gedaan en de vragen die u hebt gesteld. U stelt vast dat er nog geen besluit is genomen tot wijziging van het Vlaams personeelsstatuut (VPS) met betrekking tot de afstemming van de provinciale salarisschalen. Eind oktober en begin november 2016 heeft mijn administratie alle noodzakelijke gegevens van de provinciebesturen ontvangen. Het gaat over de individuele personeelsdossiers en de salarisfiches van de betrokken personeelsleden. Op basis hiervan is gestart met de opmaak van het BVR dat de rechtspositie regelt van de provinciale personeelsleden die zullen overkomen naar de Vlaamse overheid. De tekst van dit BVR is zo goed als klaar en na de interne goedkeuringsprocedures hoop ik dit ontwerp van BVR ten laatste eind april voor principiële goedkeuring te kunnen voorleggen aan de Vlaamse Regering.

Uw volgende vraag was wanneer de personeelsleden concreet geïnformeerd zouden worden over de gevolgen van de overdracht op hun werksituatie en de arbeidsvoorwaarden. Zoals ik al heb gezegd, heb ik begrip voor de onzekerheid en de ongerustheid van de personeelsleden die moeten veranderen van publieke werkgever. We doen er in de Vlaamse Regering alles aan om die onzekerheid tot een minimum te kunnen beperken. Nu is het duidelijk welke provinciale personeelsleden zullen overgaan naar het Vlaamse of het lokale bestuur. De namenlijsten zijn bekend en reeds officieel bekrachtigd door de deputaties van Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Limburg. We verwachten eerstdaags de officiële bekrachtiging van de deputaties van Vlaams-Brabant en de provincie Antwerpen.

De provinciebesturen hebben zelf in november vorig jaar de betrokken personeelsleden geïnformeerd. Ook over de arbeidsvoorwaarden kan er nauwelijks nog onduidelijkheid bestaan, mijnheer De Loor. In het verleden ben ik altijd duidelijk geweest en het staat ook met zoveel woorden in het afslankingsdecreet. Deze personeelsleden zullen niets van hun salaris en van hun arbeidsvoorwaarden verliezen. U zou me dan ook een groot plezier doen, maar dat moet u natuurlijk ook willen doen, om dat ook zo te communiceren in de toekomst. Het BVR dat de laatste onzekerheden moet wegnemen, zal ik binnenkort aan de Vlaamse Regering voorleggen.

En dan is er nog de kwestie van de standplaats en de meer praktische werkomstandigheden. De afgelopen maanden en weken hebben daarover al gesprekken plaatsgevonden tussen de bevoegde Vlaamse topambtenaren en de betrokken provinciale personeelsleden, en die zijn in een goede en constructieve sfeer verlopen. Op het recente politieke overleg hebben de vertegenwoordigers van de VVP bevestigd dat er constructief wordt gewerkt.

In de sectoren Welzijn en Sport is er, voor zover ik goed ben ingelicht, geen probleem omdat de Vlaamse leidend ambtenaren kiezen voor een decentrale tewerkstelling van deze ambtenaren. Lees: ze moeten niet per definitie allemaal naar Brussel komen. In de sector Cultuur zijn er dezer dagen infosessies van de cultuuradministratie in de provinciehoofdplaatsen met de betrokken provinciale ambtenaren.

Mijn administratie heeft de afgelopen maanden met behulp van gegevens verstrekt door de provinciale griffiers en de provinciale personeelsverantwoordelijken, de pensioensituatie gedetailleerd in kaart gebracht, zowel wat betreft de statutaire provinciale personeelsleden, als wat betreft de contractuele provinciale personeelsleden die in elke provincie van een verschillende aanvullende tweede pensioenpijler genieten. Daaruit bleek dat de situatie in Vlaams-Brabant nog iets anders is dan in de andere provincies.

De interbestuurlijke taskforce pensioenen is intussen effectief opgericht en heeft al een eerste vergadering gewijd aan het voorbereidende werk van mijn administratie. Een tweede bijeenkomst is gepland voor volgende week en moet de laatste

onduidelijkheden wegwerken. Ik verwacht een advies van deze taskforce begin april. Het BVR tot wijziging van het Vlaams personeelsstatuut (VPS) voor de over te nemen provinciale personeelsleden waarvan eerder sprake zal overigens ook bepalingen bevatten met betrekking tot de overname van de tweede pensioenpijler van de provinciale contractuele personeelsleden door de Vlaamse overheid.

Het opvragen door de Vlaamse overheid van de algemene personeelsgegevens en de algemene data inzake vastgoed, ICT en archief gebeurt wel degelijk gecoördineerd. Dat gebeurt door de projectleiding of door de werkgroepen die speciaal hiervoor zijn opgericht. Daarnaast leven bij de Vlaamse administratie ook tal van specifieke vragen, bijvoorbeeld over de exacte taakinvulling van een administratief ondersteuner. Het takenpakket bij de provincie is niet per definitie hetzelfde als het takkenpakket dat men zou hebben bij een lokaal bestuur of bij de Vlaamse overheid.

Andere vragen zijn: wat is de interoperabiliteit van twee softwarepakketten? Welke verenigingen hebben de laatste drie jaar al dan niet genoten van een investeringssubsidie? Deze specifieke vragen worden door de Vlaamse administratie rechtstreeks gesteld aan de provinciale administratie. Dit soort van aanvullende vragen centraliseren bij de projectleiding zou enkel maar een nodeloze flessenhals en tijdverlies betekenen.

De problematiek van de gevolgen voor de responsabiliseringsbijdrage, te betalen door gemeenten en provincies naar aanleiding van de overdracht van statutaire personeelsleden wordt ook behandeld door de taskforce pensioenen. De Federale Pensioendienst, voorheen DIBISS, gaf een toelichting en presenteerde voorlopige ramingen van het effect op de responsabiliseringsbijdrage van de provincies.

Uit de voorlopige ramingen blijkt enerzijds dat de responsabiliseringsbijdrage van de provincies positief wordt beïnvloed door de overdrachten naar de Vlaamse overheid die een deel van de lopende en toekomstige pensioenlast van de provincies voor haar rekening zal nemen, en anderzijds dat de overdrachten naar lokale besturen voor een negatief effect op de responsabiliseringsbijdrage van de provincies zorgen. Weliswaar bestaat hiervoor een mechanisme, met name het afsluiten van zogenaamde pensioenconvenanten die het negatief effect kunnen neutraliseren. Ook deze problematiek behoort dus tot de werkpunten van de werkgroep pensioenen waarvan het eindverslag niet lang meer op zich zal laten wachten.

Het decreet is zeer duidelijk, mijnheer De Loor: alle betrokken provinciale personeelsleden die op 1 januari 2018 worden overgenomen door de Vlaamse of lokale overheid, behouden alle rechten zoals hun statuut, statutair of contractueel, en hun salaris.

Als een collega-Vlaams minister in het kader van de inkanteling binnen de Vlaamse overheid van provinciale taken of instellingen, het spoor zou overwegen om bepaalde taken niet binnen de reguliere administratie onder te brengen, maar bijvoorbeeld in een privaatrechtelijke structuur zoals een vzw, dan moet hierbij uiteraard rekening worden gehouden met alle wettelijke en decretale bepalingen. Zo zal rekening moeten worden gehouden met de waarborgen uit het afslankingsdecreet, met de mogelijkheid van terbeschikkingstelling van Vlaamse statutairen personeelsleden aan bijvoorbeeld een vzw, en met de principiële onmogelijkheid van terbeschikkingstelling van Vlaamse contractuele medewerkers. Het is aan de betrokken functionele ministers en administraties om binnen deze krijtlijnen de inkanteling te doen en oplossingen uit te werken.

Mijnheer De Loor, de problematiek van de personeelsleden van de provincies die zijn ingestapt in de overgangsregeling van loopbaanvermindering, is ons uiteraard bekend. Mijn administratie bekijkt op dit moment samen met het Departement Werk en Sociale Economie of het mogelijk is om deze verloven en de daaraan gekoppelde uitkeringen na de overdracht verder te zetten.

Tot slot had u het nog over het gebrek aan duidelijkheid over de gevolgen van de fiscaliteit en de overheveling. U zei dat Vlaams-Brabant kampt met een tekort van 7,1 miljoen euro en Oost-Vlaanderen met een tekort van 2,2 miljoen euro. U zei daarover niets terug te vinden in het decreet, en dat is nogal logisch aangezien zoiets niet decretaal kan worden verankerd. De Vlaamse Regering heeft zich tijdens alle overlegmomenten die er zijn geweest met de VVP en met de vertegenwoordigers van de diverse provinciebesturen, altijd geëngageerd om dit te honoreren. Ik heb altijd gezegd dat we dit niet decretaal zullen verankeren, maar dat we dit engagement zullen nakomen bij de begrotingsopmaak 2018, en dit zowel bij de begroting van de Vlaamse overheid als bij de begroting van de betrokken provincies.

Morgen vindt op mijn kabinet een werkvergadering plaats onder leiding van mijn kabinetschef met alle betrokken partijen om na te gaan hoe we deze afspraak praktisch zullen implementeren. De betrokken provincies zullen zelf mee kunnen bepalen hoe dit zal gebeuren.

Mijnheer De Loor, uw alarmkreten zijn op zijn minst fel overdreven. Het plan van aanpak is er sinds oktober 2016. Het wordt opgevolgd en waar nodig bijgestuurd. Het is niet gemakkelijk om u te overtuigen, maar ik hoop duidelijk te hebben gemaakt dat er al heel wat vooruitgang is geboekt en dat, waar er problemen zijn, we deze zullen oplossen tijdens de komende negen maanden. Ik vertrouw erop dat met de inzet van alle betrokken besturen en de administraties de implementatiefase tijdig en op transparante en efficiënte wijze zal worden afgerond.

Mijnheer Doomst, uw vraag was van een andere orde, al kwamen een aantal aspecten al aan bod bij de interpellatie van de heer De Loor. Ik zal uw drie vragen samen beantwoorden.

Reeds meermaals heb ik er in het verleden op gewezen dat het project 'afslanking van de provincies' geen besparingsoperatie kan en mag zijn, maar eerder een bestuurlijke reorganisatie waarbij slechts twee en niet langer drie bestuursniveaus bevoegd zijn voor de persoonsgebonden materies. Dit alles moet leiden tot meer duidelijkheid en efficiëntie in de beleidsvoering. De precieze wijze waarop de persoonsgebonden bevoegdheden zullen worden ingekanteld in de Vlaamse overheid, is de bevoegdheid van mijn functioneel bevoegde collega's. Dat is zo van bij het begin gezegd. Dit betreft zowel de organisatorische als de inhoudelijke inkanteling. Ook de relaties en de afspraken met het middenveld gebeuren in de eerste plaats door mijn collega's.

Mijn kabinet en ikzelf hebben hierover slechts onrechtstreeks met het middenveld gesproken, onder andere in onze contacten met 'de Verenigde Verenigingen'. Mijn collega's Gatz en Vandeurzen hebben al veel contact gehad met het middenveld, en bevestigd dat ze zeker in eerste instantie de subsidies zullen continueren die de provincies hebben aangegeven te verstrekken aan de diverse verenigingen. In het kader van de transitie zijn deze subsidies opgelijst. Een tweetal weken geleden heeft collega Gatz in de commissie Cultuur nog eens expliciet de continuïteit gegarandeerd van de subsidieverstrekking gedurende de begrotingsjaren 2018 en 2019, vooraleer in 2020 een nieuw decreet Regionaal Cultuurbeleid in werking zal treden.

Het is dus mijn overtuiging, en de overtuiging van de Vlaamse Regering, dat de vrees die zou bestaan bij de middenveldorganisaties, geen grond heeft. Verdere details en de discussie hierover moet evenwel worden gevoerd met de functionele ministers binnen de bevoegde commissies. Wat Cultuur betreft is dat een tweetal weken geleden al gebeurd.

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

Kurt De Loor (sp·a): Minister, in uw eigen bekende stijl doet u opnieuw alsof er geen vuiltje aan de lucht is. U doet alsof alles onder controle is. Het is natuurlijk

niet de eerste keer dat u dit doet. U bent niet aan uw proefstuk toe. Jammer genoeg hebt u daar een beetje uw 'historiek' tegen. U zegt: via mij richt u zich natuurlijk ook tot een heel aantal Vlaamse ambtenaren die keihard aan het werken zijn aan die hervormingen.

Laat mij daar twee zaken op zeggen, minister. Een, mijn interpellatie is net gebaseerd op signalen en geluiden die komen van die Vlaamse ambtenaren. Ze zijn ongerust en onzeker. Ze zien dat er zand in de motor zit, waardoor de machine sputtert. Dit signaal komt net van daar. Als die ambtenaren dat aan het uitvoeren zijn, dan is dat ook een gevolg van uw beslissing en ijveren dat gebaseerd is op een ondoordacht top-downwerk en niet op bestuurlijke inzichten.

Volgens u zijn de transitieplannen in uitvoering. Het zou nogal spijtig zijn als dat niet zo was. We zitten verdorie op negen maanden van de deadline van 1 januari 2018. Die transitieplannen zijn in uitvoering, maar de deadlines worden overschreden. Dit leidt tot ongerustheid en onzekerheid, maar ook tot minder efficiënte dienstverlening, want dat weegt op de medewerkers en de dienstverlening. We zitten voor een aantal zaken nu al in blessuretijd, zeker als die deadlines worden overschreden.

Meer specifiek, de taskforce rond de tweede pensioenpijler is de eerste keer samengekomen op 14 maart. Dat lijkt mij redelijk laat. Ik zou dan ook willen verzoeken, minister, om daar dringend werk van te maken en daar duidelijkheid te creëren. U spreekt van een deadline begin april. Ik kijk ernaar uit.

Op basis van de informatie waarover ik beschik, besluit ik dat er nog altijd geen zekerheid is of er zal worden gekozen voor één tweede pensioenpijler voor het personeel, of voor vijf verschillende. Kunt u daar meer duidelijkheid over geven?

Als het systeem nog op poten moet worden gezet, vraag ik me af of de wet op de overheidsopdrachten daarop kan worden toegepast, zodat alles wettelijk in orde is. Blijft u ervan overtuigd, minister, dat u er nog in gaat slagen om een tweede pensioenpijler op poten te zetten tegen 1 januari 2018?

Dan zijn er de gevolgen van de verschuivingen van personeelsleden naar lokale besturen en de gevolgen op de responsabiliseringsbijdrage. Volgens u geeft dat op basis van de voorlopige resultaten voor de provincies een positief effect, en voor de lokale besturen een negatief effect. U zegt dat dat wel zal worden opgelost door het pensioenconvenant. Ik mag het hopen, minister, dat het wordt opgelost, zodat noch de personeelsleden noch de lokale besturen de zoveelste rekening doorgeschoven krijgen van deze Vlaamse Regering. Daar hopen wij als sp.a ten stelligste op, dat dat niet de zoveelste factuur is richting gemeenten en steden.

Ik heb nota genomen van de garanties voor het personeel dat is ingestapt op de loopbaanvermindering dat dit verder wordt bekeken. We zijn eind maart. Het is dus geen overbodige luxe om daar zo snel mogelijk duidelijkheid te creëren met betrekking tot de fiscale gevolgen en de overheveling voor Vlaams-Brabant en Oost-Vlaanderen. Ik blijf daar op mijn honger zitten, minister. Ik blijf dat een heel flauw engagement vinden van de Vlaamse Regering.

De organisaties en de verenigingen kwamen voornamelijk aan bod in de vraag van de heer Doomst. U zegt dat het woord 'alarmerend' fel overdreven was. Minister, als er uit een peiling door de Koning Boudewijnstichting en door een onderzoeksbureau bij 760 directeurs van middenveldorganisaties blijkt dat bijna 70 procent vreest om de subsidies te verliezen, dan vind ik dat alarmerend, ja. Dan vind ik dat meer dan alarmerend. Dan vind ik het hoognodig dat er zo snel mogelijk duidelijkheid komt. We vragen u dan ook, minister, om personeelsleden en hun dienstverlening met respect te behandelen, maar ook om verenigingen en hun werking met respect te behandelen.

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

Michel Doomst (CD&V): Minister, het komt natuurlijk allemaal voort uit het feit dat wij als volksvertegenwoordigers proberen ons oor te luisteren te leggen bij organisaties. We zijn zo'n beetje hangjongeren op dat vlak.

Ik verwijs bijvoorbeeld naar de sportsector in onze regio. Dat is een groeiende sportregio, nu met een halftijdse sportfunctionaris en 10.000 euro voor de regiowerking. We moeten vandaag niet in details vervallen, want het proces is nog gaande, maar men zegt: wilt u nog dezelfde service in de toekomst, dan gaat u dat als gemeente 5000 euro meer kosten. Waar of niet waar? In het weekend hadden we een samenkomst met de bibliotheeksector in de regio. Die waren er redelijk gerust op. Ze zeiden dat zij dat wel zien te runnen. In Vlaams-Brabant in de cultuursector hebben we 250 amateurkunstverenigingen die worden gesubsidieerd, 75 projectsubsidies, 22 organisaties voor podiumexperimenten. U begrijpt dat we graag zouden hebben dat al die dingen heel dicht bij het terrein overeind blijven.

Ik zou daar graag eind volgend jaar de stresstest op toepassen, en nagaan: geraken we er of niet om al die interessante zaken op het terrein te blijven organiseren? We rekenen op u als delegatieleider van het project.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

Marius Meremans (N-VA): Mijnheer De Loor, u hebt eerst en vooral vragen gesteld en op die vragen zeer omstandige en duidelijke antwoorden gekregen. Ik begrijp het niet zo goed. U kunt natuurlijk stellen dat u hier de emanatie van de ongerustheid of zo speelt. In dat geval kunt u de mensen op het terrein echter vertellen dat u antwoorden hebt gekregen. U kunt niet ontkennen dat u nu antwoorden hebt gekregen.

Ik begrijp niet waar het probleem zit. Ofwel bent u een beroepsjeremiadeverkondiger, ofwel is er iets anders aan de hand. Misschien gaat u gewoon niet akkoord met de afslanking van de provincies. In dat geval bent u een conservatieve provincialist. Dat is een optie. Het is niet mijn optie, maar het is een mogelijkheid. U kunt echter niet ontkennen dat u geen antwoorden in verband met al uw bezorgdheden hebt gekregen. De minister heeft een omstandig antwoord gegeven.

Mijnheer Doomst, wat uw bezorgdheden betreft, heeft minister Gatz op 9 maart 2017 in de commissie Cultuur omstandig uitgelegd hoe het met de provincies zit. Samen met CD&V en met de mensen van Open Vld, hier overigens aanwezig, hebben we zelfs amendementen ingediend om voor een continuering in 2018 en 2019 te zorgen. Ik heb het nu even over het cultuurbeleid. We zullen nog deze legislatuur voor het regionaal cultuurdecreet zorgen. Dit moet vanaf 2020 van kracht kunnen worden. De bezorgdheid die u hier verwoordt, leeft ongetwijfeld. Daar is voor 2018 en 2019 echter ongetwijfeld een antwoord op gegeven. We hebben hier met de andere leden van de meerderheid samen voor gezorgd.

Mijnheer De Loor, we zijn het erover eens dat het een zeer moeilijke en omvangrijke operatie is geweest. Het principe is echter twee jaar geleden goedgekeurd. Nu voeren we dit uit. Ik begrijp niet waarom u steeds een aantal adjectieven blijft gebruiken die bepaalde profeten niet zouden misstaan. U kunt echter niet ontkennen dat deze operatie gewoonweg voortgaat en zeker en vast ingang vindt. Als politici is het aan ons ten aanzien van de mensen die ongerust zijn, te communiceren over de antwoorden die we hebben gekregen.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Voorzitter, ik zal nog even antwoorden op de twee bijkomende vragen die me zijn gesteld.

Mijnheer De Loor, uw eerste vraag was zeer concreet. Gaat het nu eigenlijk om een enkele of om vijf verschillende tweedepensioenpijlers? Het voorstel luidt om de vijf tweedepensioenpijlers die momenteel in de vijf Vlaamse provincies bestaan, in het besluit van de Vlaamse Regering over te nemen. Dit betekent dat iemand die vanuit de provinciale administratie van de provincie Limburg wordt overgedragen, de tweede pensioenpijler van de provincie Limburg meekrijgt, dat iemand uit de provinciale administratie van de provincie Antwerpen de tweede pensioenpijler van de provincie Antwerpen meekrijgt, enzovoort.

Als de personeelsleden aan de Vlaamse overheid worden overgedragen, winnen de provincies bij de responsabiliseringsbijdrage. Indien de personeelsleden aan de lokale besturen worden overgedragen, verliezen ze aan de responsabiliseringsbijdrage. Ik heb dat in mijn antwoord duidelijk gesteld. Ik heb hier meteen ook de oplossing aan toegevoegd. Om ervoor te zorgen dat niemand verliest, zullen de provincies en de lokale besturen een convenant moeten afsluiten.

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

Kurt De Loor (sp·a): Mijnheer Meremans, ik weet u dat u graag beschuldigingen uit en profetische woorden gebruikt. Ik nodig u echter uit de toespraak van mijn fractie te lezen die tijdens het actualiteitsdebat is gehouden. Indien u die toespraak zou lezen, zou u meteen uw uitspraken van daarnet onderuit zien worden gehaald.

De N-VA is erin gespecialiseerd te pretenderen dat er geen vuiltje aan de lucht is en dat alles onder controle is. Spijtig genoeg heeft uw partij de geschiedenis en haar reputatie tegen.

Minister, als sp.a vragen we u dan ook respect te tonen voor de personeelsleden en de dienstverlening, maar ook voor de verenigingen en hun werking. U moet hun duidelijkheid en zekerheid bieden. Met een plan van aanpak moet u met betrekking tot dit dossier duidelijkheid, transparantie en efficiëntie creëren.

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

Michel Doomst (CD&V): Ik wil nog even zeggen dat we de terreintoets zullen blijven uitvoeren op al wat voorligt. Ik vind dat iedereen uit zijn kot moet komen. Er mag voor eender welke minister geen ophokkans zijn.

De voorzitter: De interpellatie en de vraag om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Elke Van den Brandt aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, en aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het inburgeringstraject in Brussel
– 1616 (2016-2017)

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over overleg in verband met het Brusselse inburgeringsbeleid
– 1622 (2016-2017)

Voorzitter: mevrouw Mercedes Van Volcem

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Homans.

Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Minister, zoals u weet, heeft het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) eindelijk werk gemaakt van een inburgeringstraject in Brussel. Het is er nog niet. Er ligt een voorstel op tafel. Het is de bedoeling dat hierover deze week nog wordt gestemd. Normaal gezien, zou hierover vorige week al worden gestemd.

Wie het voorstel leest, merkt dat voor u een grote rol ligt weggelegd. Het voorstel gaat er immers van uit dat iedere nieuwkomer in Brussel verplicht een inburgeringstraject moet volgen. Hij moet dan voor de Vlaamse Gemeenschap of de Franse Gemeenschap kiezen. De verplichting wordt opgelegd, maar de uitvoering ligt volledig bij de gemeenschappen.

Groen vindt het, voor alle duidelijkheid, een positieve zaak dat ook in Brussel werk wordt gemaakt van de inburgering. Dat is nodig. De stad heeft hier absoluut nood aan. Vlaanderen heeft de afgelopen decennia zeer relevante expertise opgebouwd. Het werk van organisaties als het Brussels Onthaalbureau voor Inburgering (bon) of Foyer wordt overal erkend.

Minister, u weet tevens dat ook andere voorstellen op tafel zijn gelegd. De N-VA heeft een voorstel ingediend en Groen heeft dat samen met Ecolo ook gedaan. Het verschil tussen het voorstel van de N-VA en het voorstel van de meerderheid betreft veeleer de vraag wie de rekening betaalt. De Brusselse meerderheid gaat ervan uit dat de Vlaamse overheid de rekening oppikt. De N-VA lijkt hiermee niet akkoord te gaan en stelt voor de Brusselse Hoofdstedelijke Regering ook een factuur te laten oppikken. Dat is een discussie over wie moet betalen.

Het voorstel van Groen en Ecolo verschilt fundamenteler van het meerderheidsvoorstel. We betreuren dat er twee aparte inburgeringstrajecten zouden komen en dat niet aan een enkel inburgeringstraject wordt gewerkt. We vinden het niet logisch dat nieuwkomers in de stad moeten kiezen in welke gemeenschap ze willen inburgeren. Ze kennen geen van beide gemeenschappen en kunnen die keuze moeilijk maken. Volgens ons staat dit tevens haaks op de Brusselse realiteit.

Ik besef dat dit een ideologisch debat is dat ik hier niet wil openen. Ik weet dat we een andere visie hebben op Brussel en zeker op de ruimte die er is voor de Brusselse identiteit. Ik wil echter wel vragen stellen over de impact van het voorstel dat nu op tafel ligt. We kunnen er immers van uitgaan dat het voorstel van de meerderheid het zal halen.

U hebt in het verleden een paar keer verklaard dat er geen overleg is geweest. Het verbaast me dat een Brusselse overheid zonder overleg een beslissing kan nemen over iets wat u dan moet uitvoeren. Ik betreur dit uiteraard ten zeerste. Mijn eerste vraag is dan ook of er ondertussen overleg is geweest. Is de Vlaamse Regering bereid de in het akkoord opgenomen taak volledig op zich te nemen?

Mijn tweede vraag betreft uw engagementen. In januari 2016 hebt u tijdens een plenaire vergadering aangekondigd dat u het aantal plaatsen in de Brusselse inburgeringstrajecten fors wilde optrekken. U zou 2400 bijkomende plaatsen creëren en op die manier het aanbod van 3000 tot 5400 plaatsen optrekken. Dit lijkt me zeker een goede zaak. Ik zou echter graag de stand van zaken kennen. Hebt u dit effectief gedaan? Kunnen ondertussen jaarlijks 5400 mensen in Brussel een inburgeringstraject van de Vlaamse Gemeenschap volgen? Hebt u de daad bij het woord gevoegd?

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Voorzitter, het inburgeringstraject in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest krijgt stilaan concreet vorm, en dat is een goede zaak. Vorige week is de behandeling van het voorontwerp van ordonnantie begonnen.

Met betrekking tot dit dossier heeft mijn fractie steeds gepleit voor een goede samenwerking en afstemming tussen de verschillende betrokken overheden. Het verplichten van de inburgering is een bevoegdheid van de GGC, meer bepaald van de collegeleden Smet en Fremault. Het gaat niet om de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, maar om het Verenigd College van de GGC.

De invulling van de inburgeringstrajecten is een bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschapscommissie. De keuze tussen die twee trajecten is fundamenteel.

Minister, wij waren dan ook verheugd dat in uw beleidsbrief 2016-2017 uitdrukkelijk vermeld staat dat de beleidsontwikkelingen in Brussel actief zouden worden opgevolgd. We zijn ook tevreden over de betrokkenheid bij het uitwerken van de samenwerkingsovereenkomst.

In welke mate werd het Agentschap Integratie en Inburgering betrokken bij de uitwerking van de concrete vormgeving en de praktische modaliteiten inzake het Brussels inburgeringsbeleid?

Is er daaromtrent overleg en samenwerking geweest met de VGC? In de beleidsbrief staat immers dat er een uitgebreide omgevingsanalyse en behoefteonderzoek gepland is, in samenwerking met de VGC.

Is er voldoende aansluiting voorzien van de Brusselse regeling bij het Vlaams beleid?

In het kader van de vluchtelingenpiek in 2015 creëerde u extra capaciteit. Nu wordt de nood aan trajecten geschat op 13.170. Is er zicht op hoeveel van die 13.170 trajecten door de Vlaamse Gemeenschap ingevuld zouden worden? Is de huidige capaciteit, die tussen 5200 en 5400 ligt, volledig benut?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mevrouw Van den Brandt, u verwees naar debatten in het Brussels Parlement, en daar zal ik niet op ingaan. Ik zal niet ingaan op de uitspraken van onze fractie daar, noch van uw fractie. U verwees naar een debat over de middelen. Ik ga mij niet moeien met wat er gebeurt in het Brussels Parlement. De situatie daar is heel ingewikkeld en we beperken ons best tot ons werk in het Vlaams Parlement. Brussel heeft zelf ook middelen voorzien in het kader van inburgering, maar wil die enkel geven aan de Franse Gemeenschapscommissie (COCOF) en aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) en niet aan de Vlaamse Gemeenschap, die eigenlijk de trajecten organiseert.

Dan kom ik tot de eerste vraag van mevrouw Van den Brandt en de derde vraag van de heer Poschet. Er heeft al overleg plaatsgevonden tussen vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap, de COCOF en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC), onder andere op 16 juni 2016, naar aanleiding van de goedkeuring van de ordonnantie in eerste lezing, en op 8 februari 2017, om verdere afspraken te maken over de opmaak van het samenwerkingsakkoord. Om te waarborgen dat er voldoende aansluiting is tussen de Brusselse regeling en het Vlaamse beleid is een samenwerkingsakkoord onontbeerlijk.

De heer Poschet vroeg in welke mate het Agentschap Integratie en Inburgering betrokken werd bij de uitwerking van het Brussels inburgeringsbeleid. Het Agentschap Integratie en Inburgering is betrokken geweest bij het opstellen van mijn advies aan de GGC over het voorontwerp van ordonnantie betreffende het inburgeringstraject voor de nieuwkomers in Brussel-Hoofdstad. Het agentschap wordt ook geconsulteerd in het verdere overleg over het samenwerkingsakkoord.

Dan kom ik tot de tweede en derde vraag van mevrouw Van den Brandt. De Vlaamse Regering is zeker bereid deze uitvoerende rol op zich te nemen, zoals ook is aangegeven in het Vlaams regeerakkoord en zoals ook staat in mijn beleidsnota en in diverse beleidsbrieven en ook in die van minister Gatz.

Daar wil ik de kanttekening bij maken dat de Vlaamse Regering momenteel al ruimschoots haar verantwoordelijkheid opneemt inzake inburgering in Brussel. Ik geef een aantal voorbeelden. De oprichting van het Brussels Onthaalbureau, dat inmiddels deel uitmaakt van het agentschap, dateert al van 2004. Dertien jaar geleden begon Vlaanderen als enige aan de 'inburgering' van het inburgeringsbeleid in Brussel. Ter vergelijking: langs Franstalige zijde is men nog maar zeer recent met een vrijwillig aanbod van start gegaan. Pas in 2016 zijn de Brusselse Franstalige onthaalbureaus operationeel geworden. Wij hebben in het Vlaamse Gewest een verplicht aanbod.

In 2016 hebben 3674 Brusselse inburgeraars, op vrijwillige basis, een inburgeringscontract ondertekend bij het Agentschap Integratie en Inburgering. Dat is, in vergelijking met 2014, een stijging van 17 procent, namelijk van 3150 trajecten in 2014 naar 3674 trajecten in 2016. Voor de collega's die geen vast lid zijn van deze commissie, wil ik daarbij vermelden dat een traject 4300 euro kost. We maken dat geld met plezier vrij, ook voor Brussel. We hebben dan ook voorzien in extra capaciteit om de verhoogde instroom naar aanleiding van de vluchtelingencrisis op te vangen. We hebben dus woord gehouden: iedereen die een traject wou volgen bij het agentschap, kon dat.

Nog in verband met de capaciteit vind ik het niet verstandig om het aanbod groter te laten worden dan de vraag. Telkens wanneer de vraag toeneemt, anticiperen wij en breiden we het aanbod uit. Nu is er een vraag naar 3674 concrete trajecten, en we hebben die allemaal gehonoreerd en gefinancierd. Als er een vraag komt om er 100 bij te doen, zullen we dat onmiddellijk doen. Maar we gaan geen aanbod doen van 5000 als de vraag lager ligt. Kortom, we volgen de vraag op de voet en sturen bij waar het moet.

U vroeg of er daaromtrent overleg en samenwerking geweest is met de VGC. Dat is een moeilijke kwestie, vanwege het Brusselse kluwen en de ingewikkelde vraag wie waarvoor bevoegd is. We moeten daarbij een onderscheid maken tussen het effectieve inburgeringsbeleid en het integratiebeleid. De ingewikkelde Brusselse structuur is sommigen onder u wellicht beter bekend dan mijzelf. Voor het concrete inburgeringsbeleid in Brussel is de VGC niet bevoegd. De Vlaamse Gemeenschap heeft dit immers niet gedelegeerd aan de VGC maar werkt rechtstreeks samen met de GGC. Voor het Brusselse integratiebeleid neemt de VGC, net zoals de lokale besturen dat doen in Vlaanderen, een regierol op. Net zoals het Agentschap Integratie en Inburgering de Vlaamse lokale besturen ondersteunt bij het uitbouwen van een lokaal integratiebeleid, doet het Agentschap Integratie en Inburgering dat ook voor de VGC.

Het samenwerkingsakkoord over verplichte inburgering in Brussel wordt gesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. De Vlaamse Gemeenschapscommissie is geen partij bij het samenwerkingsakkoord omdat ze ter zake dus geen bevoegdheid heeft.

De omgevingsanalyse en het behoefteonderzoek dat het Agentschap Integratie en Inburgering in samenwerking met de VGC onderneemt, is momenteel lopende en kadert in het ruimere Brusselse integratiebeleid. Doel van deze analyse is vooral in kaart te krijgen hoe het agentschap zijn dienstverlening verder kan afstemmen op Brusselse noden inzake het ruimere integratiebeleid. Ze staat bijgevolg niet direct in functie van de verdere uitrol van het inburgeringsbeleid in Brussel, maar veeleer van het bredere integratiebeleid.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Ik had mijn vraag misschien explicieter moeten stellen. Met mijn vraag of u bereid bent een uitvoerende rol op te nemen, bedoelde ik niet zozeer of u bereid bent om te blijven investeren, maar wel of u zich kunt vinden in het voorstel dat in Brussel op tafel ligt. Vindt u dat een goed voorstel en bent u bereid om daaraan mee te werken? Ik hoor u zeggen – en dat is een goede zaak – dat er eindelijk overleg is. Ze hebben de Vlaamse Gemeenschap en u veel te lang buitenspel gehouden. Het is goed dat er nu wel overleg is en dat het agentschap betrokken wordt, maar de vraag is of u dat akkoord ook steunt en wilt uitvoeren.

Wat het institutioneel kluwen betreft, hebt u gelijk. Niemand wordt gelukkig van de wijze waarop Brussel is georganiseerd, en dat zou een pak efficiënter moeten kunnen. Ik wil daar echter een kleine kanttekening bij maken. De organisaties die in het verleden inburgering aanboden, waren vzw's die zijn opgenomen in een Vlaams agentschap, wat de situatie niet heeft vergemakkelijkt. Groen zei toen dat het opnemen van bon in het Vlaams agentschap tot problemen zou leiden in Brussel, en dat stellen we vandaag ook vast.

Wat het aanbod betreft, zei de heer Vanlouwe heel enthousiast in de media dat we nu aan 5400 trajecten zitten. U zegt dat het aantal is opgetrokken en dat we nu aan 3674 trajecten zitten. Ik ben het met u eens dat er geen lege plaatsen moeten worden gecreëerd. Wanneer er geen vraag is, is er ook geen invulling nodig. In Brussel is het tot nu toe niet verplicht een inburgeringstraject te volgen, maar bon heeft in het verleden altijd geprobeerd mensen te overtuigen. Het is belangrijk dat daar blijvend energie en tijd in wordt geïnvesteerd.

U kunt zeggen dat u ervoor zorgt dat de vraag wordt beantwoord, waarbij u theoretisch tot 5400 trajecten kunt gaan. Maar die vraag is er niet. Dus in feite is het in orde. Vraag is natuurlijk in welke mate nieuwkomers beseffen dat er een aanbod is en in welke mate er blijvend geïnvesteerd wordt. De relatie met de gemeenten is moeilijk maar de uitdaging is wel ervoor te zorgen dat nieuwkomers bij de gemeente die informatie over inburgeringstrajecten krijgen. Zij moeten weten dat er een aanbod is en dat dat hun ten goede zal komen. In die zin wil ik u vragen om proactief te blijven inzetten op het promoten daarvan in afwachting van de verplichting. Eenmaal de verplichting er is, ga ik ervan uit dat het bekendmaken van het aanbod automatisch wordt meegedeeld aan de nieuwkomers.

Als we de cijfers bekijken, zien we dat er in Brussel 20.000 mensen zijn die in aanmerking komen voor inburgeringstrajecten. Wanneer dan slechts 3674 mensen dat doen, moeten we ons afvragen hoe we die mensen beter kunnen bereiken. Het is immers belangrijk dat mensen die trajecten volgen.

Minister, ik herhaal mijn eerste vraag, want die is belangrijk: bent u tevreden met het akkoord dat op tafel ligt in Brussel, en bent u ook bereid om dat mee uit te voeren?

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, hoe zal bon voorzien in voldoende capaciteit om ook de oudkomers een traject aan te bieden? U hebt gezegd dat er vraaggestuurd wordt gewerkt: wanneer er dus een grote vraag is, zult u de capaciteit optrekken. Het klopt uiteraard dat bon momenteel actief op zoekt gaat en mensen aanzet om inburgeringstrajecten te volgen. Ik hoop dat dit ook blijft wanneer de druk groter wordt door de verplichting vanuit de GGC. U zegt dat dit geen probleem is en dat u flexibel wilt zijn. Ik hoop dat we daarop kunnen rekenen.

De VGC speelt een regierol bij de integratie. Dat kan niet zomaar los worden gezien van de inburgering zelf. Ik zou hier een lans willen breken voor een voluntaristische invulling van die regierol van de VGC.

Minister, ik heb nog enkele vragen.

Hoe ziet u die structurele en tripartiete samenwerking tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschapscommissie en de GGC? Hoe moet die samenwerking worden uitgebouwd? Hoe moet die structureel worden gemaakt?

Als er dan een inburgeringsattest wordt uitgereikt in Brussel na het volgen van een inburgeringstraject via de door de Franse Gemeenschapscommissie of de VG erkende initiatieven, zijn die attesten dan ook automatisch geldig in het Vlaamse Gewest? Hoe zult u dat in het samenwerkingsakkoord invoeren?

Uw Agentschap Integratie en Inburgering heeft een ruim advies gegeven van zeven pagina's. In hoeverre is met dat advies rekening gehouden in het ontwerp van ordonnantie en hoe zal daar verder rekening mee worden gehouden in het samenwerkingsakkoord? Betrokkenheid gaat immers verder dan enkel het afleveren van een advies. Het gaat ook over het actief opvolgen, het lobbyen en het onderhandelen om zo veel mogelijk van onze beleidsvisie, waar we altijd mee voor hebben gepusht, in te voeren in onze hoofdstad.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

Willy Segers (N-VA): Minister, we hebben deze discussie al meermaals gevoerd in deze commissie. De N-VA staat achter wat er momenteel gebeurt in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest op het vlak van inburgering. U hebt al meermaals geschetst hoe Vlaanderen op dat vlak al meer dan tien jaar zijn beste beentje voorzet. Dat dit nu wordt gevolgd door de andere gemeenschappen, is net op tijd. Mevrouw Van den Brandt heeft er al op gewezen dat een heel pak mensen minder dan drie jaar in België verblijven en dus vatbaar zijn voor inburgering. Dat verdient al onze aandacht.

Volgens de voorgestelde regeling zullen nieuwkomers in Brussel een keuze moeten maken tussen de Franstalige en Nederlandstalige trajecten, maar uiteraard kan Brussel enkel gebruikmaken van de Vlaamse trajecten wanneer er een samenwerkingsakkoord wordt gesloten met Vlaanderen. Dat is essentieel.

Er is gevraagd naar de stand van zaken wat de voorafgaande dialoog betreft. Het lijkt me duidelijk op basis van uw antwoord dat dit zeker blijvend moet worden gevolgd.

En dan is er de discussie die u deels terecht overlaat aan het gewest, waar die discussie momenteel wordt gevoerd, wat niet wegneemt dat we daar aandachtig voor moeten blijven. Ik denk aan een aantal inhoudelijke verschillen tussen de aangeboden trajecten, het verschil tussen een inspanningsverbintenis en een resultaatsverbintenis, en aan eventuele vragen over de effectieve inwerkingtreding en over de middelen, al beslissen wij daar hier nu niet over. Dat zijn allemaal zaken die onze aandacht verdienen.

Minister, ik heb nog drie korte vragen. Wordt de Vlaamse Gemeenschap ook betrokken bij aspecten die enkel onder de bevoegdheid van de GGC vallen? Ik denk dan aan de detectie van inburgeringsplichtigen. Kan Vlaanderen daar een rol in spelen of daarbij betrokken worden?

Wie zal zich bezighouden met de handhaving van de inburgering? Dit sluit aan bij de vraag van de heer Poschet over de regieafspraken.

Ik pik ook nog even in op de bijkomende vraag van de heer Poschet. Wat gebeurt er wanneer mensen uit het Brussels traject richting Vlaamse Rand trekken? De heer Poschet had het over mensen die enkel het Nederlandstalig traject hebben gevolgd. Zal dat volwaardig en compatibel zijn met wat in Vlaanderen bestaat? Men kan zich echter ook afvragen wat er gebeurt met iemand die het Franstalig

traject heeft gevolgd en hoe we zullen proberen om daar een mouw aan te passen. Deze vragen kunnen uiteraard niet allemaal vandaag worden beantwoord, maar ik zou toch graag weten hoe u daarover denkt, minister.

Tot slot is er de rol van de Brusselse gemeentebesturen in dit verhaal. We hebben het daar ook in het verleden al over gehad. We zijn nogal argwanend inzake hun medewerking en het geven van correcte informatie wat de doorstroming betreft. Als dit moet gebeuren in het kader van Vlaamse inburgeringstrajecten, dan zijn wij heel nieuwsgierig hoe zij daarmee zullen omgaan. Welke mogelijke garanties kunnen we inbouwen opdat dit optimaal zou gebeuren?

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

Lionel Bajart (Open Vld): Ik wil van de gelegenheid gebruikmaken om de jarenlange expertise van Vlaanderen te onderstrepen wanneer het gaat over verplichte inburgering of over het inburgeringsbeleid. Het is positief dat dit vandaag in Brussel op de agenda is geplaatst. Het is ook opgenomen in het Brussels regeerakkoord.

We hebben vandaag een window of opportunity omdat iedereen weet wat de gevoeligheden zijn tussen de verschillende partners. Iedereen wil daar ondertussen ook werk van maken. Het gaat misschien niet altijd even snel. Mag het sneller? Ja, maar het moet vooral een goed akkoord zijn, veeleer dan een snel akkoord.

Ik wil aansluiten bij de vraag van collega Poschet over de structurele samenwerking tussen de drie partijen. Hoe zou dat moeten werken? Ik versta de afbakening van uw antwoord, minister. U zegt dat u enkel kunt spreken over wat u aanbelangt, maar toch zou ik een antwoord willen krijgen op deze vraag.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Op veel vragen die hier zijn gesteld, wil ik niet vooruitlopen. Het samenwerkingsakkoord moet nog worden afgesloten. Ons advies over de Brusselse ordonnantie is openbaar en ook expliciet overgemaakt aan de leden van het Vlaams Parlement. Als u mijn mening of die van de Vlaamse Regering wilt horen over bepaalde zaken in de ordonnantie van Brussel, dan kunt u dat daar allemaal in terugvinden.

Er waren heel veel vragen over de samenwerking tussen de drie. Het zou van weinig respect getuigen tegenover onze gesprekspartners waarmee we het samenwerkingsakkoord nu afsluiten, en tegelijk zou het niet verstandig zijn om vooruit te lopen op bepaalde zaken, omdat je op die manier zaken die je zelf nog zou willen, zou kunnen hypothekeren. Ik ga dat niet doen in deze commissie. Ik wil er wel op terugkomen zodra het samenwerkingsakkoord definitief is beklonken. Dat wil ik zeker doen, geen enkel probleem.

We blijven wel investeren in mensen die vrijwillig in Brussel willen inburgeren. We doen dat in Vlaanderen trouwens ook. Ik kan geen cijfers of percentages geven. Anders ontvang ik weer 85.000 tweets. Ik kan er geen exact percentage op kleven, maar er zijn behoorlijk wat mensen die op vrijwillige basis inburgeringstrajecten volgen in Vlaanderen. We willen dat natuurlijk blijven doen in Brussel. Ook al wordt het verplicht in Brussel, we zullen blijven inzetten op de vrijwillige inburgering in Brussel voor mensen die van binnen de Europese Unie komen.

Mevrouw Van den Brandt, ik ben geen uitvoerder van de Brusselse ordonnantie. Dat vond ik wel een creatieve vraag, maar dit is absoluut niet mijn bevoegdheid. Ik zal uitvoering geven aan het samenwerkingsakkoord waarover nu gesprekken lopen. Ik heb er alle vertrouwen in en ik hoop dat ons advies, waarin een aantal aanbevelingen staan die het inburgeringsbeleid in Brussel ten goede kunnen komen, ter harte zal worden genomen.

Misschien moeten we dit debat hernemen wanneer het samenwerkingsakkoord definitief is beklonken. Dan kan er concreter op vragen worden ingegaan. Ik kan niet vooruitlopen op de zaken, want anders zou het tegen mij en mijn delegatie kunnen worden gebruikt als we onderhandelen over dat bewuste samenwerkingsakkoord.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Minister, het is positief dat u blijft inzetten op de vrijwillige inburgering, niet alleen voor mensen van binnen de Europese Unie. Er zijn ook veel meer oudkomers, en heel veel mensen hebben daar baat bij. Het is echt heel belangrijk om daarover communicatie te voeren.

De reden waarom ik expliciet naar uw mening vroeg, is omdat u meestal niet verlegen zit om uw mening over dingen te geven, maar ook omdat ik net het advies had gelezen en ik me niet van de indruk kan ontdoen dat er verschillen zijn tussen uw advies en wat er uiteindelijk op tafel is gekomen. Ik gebruik de term 'uitvoerder' omdat in de tekst een heel uitvoerende rol komt. Er zijn zelfs enkele juridische vragen over hoe het is geconstrueerd, maar het is toch een bijzondere constructie die nu op tafel ligt. Ik druk me voorzichtig en eufemistisch uit, maar ik ben er zeker van dat de collega's in het Brusselse Parlement, en zeker de groenen, daarop zullen voortgaan.

Minister, ik zal u vragen blijven stellen, ook over de oudkomers. Dat is belangrijk. Ik noteer wel een positief engagement van u om de capaciteit te blijven uitbreiden en om mee te werken aan een goed inburgeringstraject in Brussel. Dat zijn positieve zaken.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, we hebben niet op alles een antwoord gekregen. U zei dat sommige vragen prematuur zijn. Ondertussen worden wel een aantal pistes gelanceerd, bijvoorbeeld in het voorstel van ordonnantie van de N-VA, waar men in artikel 12 pleitte voor de oprichting van een commissie Inburgeringsbeleid met het oog op een regelmatig overleg tussen het Verenigd College, de Vlaamse Regering en het College van de Franse Gemeenschapscommissie in het kader van de uitvoering van het inburgeringsbeleid.

We zullen dit van nabij moeten opvolgen. Daarnaast pleit ik voor correct institutioneel taalgebruik. Het doet er echt wel toe. Misschien is het soms complex, maar het is ons beroep, en dus kan van ons worden verwacht dat wij ermee om kunnen. Het gaat nooit over de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, maar over het Verenigd College. Minister, u kunt met uw ogen rollen, maar dat maakt een groot verschil uit, want mijn partij zit daar bijvoorbeeld niet in.

Een andere opmerking gaat over de rol van de gemeente. Iedereen is daarover in het vage aan het denken. Er zijn twee scenario's. Er is een maximaal scenario, waarbij men denkt: ze gaan ze allemaal naar ons sturen en op die manier gaat het Vlaamse inburgeringsbeleid alles moeten betalen. Zo krijg je natuurlijk wel meer Nederlandstaligen in Brussel. En dan is er een minimalistisch scenario, dat zegt: ze gaan niemand naar ons doorsturen en ze gaan verfransen. Ik weet niet waar we uiteindelijk zullen landen, maar dat moeten we in elk geval opvolgen.

Minister, ik betreur nogmaals dat we niet zijn begonnen met het samenwerkingsakkoord. U had gezegd dat we eerst moeten afspreken wie wat gaat doen, en dan kunnen we elk in onze bevoegde instellingen bepalen hoe we dat op wettelijke basis gaan invullen. Dit wordt vervolgd, en we zullen het met de geïnteresseerde collega's verder opvolgen.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.